

CULTURAL SIGNS OF THE PORTUGUESE AND THE DUTCH REGIMES IN SRI LANKA- A COMPARATIVE STUDY**Prof.K.Arunthavarajah¹ and Miss.Mangalaruby Sivakumar²**^{1,2} Associate Professor, Department of History, University of Jaffna^{2,2} Mangalaruby Sivakumar, Lecturer, Department of History, University of Jaffnaarunn.msu@gmail.com.**Abstract**

The coastal areas of Sri Lanka were under the direct influence of the Europeans, Portuguese and Dutch for more than 250 years. These two parties were different in various ways from Sinhalese, Tamils and Muslims who were living in the country for a long period of time in Sri Lanka. They were much interested in gaining what they wanted by making their influences in the said areas during the said period. In this circumstance, their cultural influences had made several impacts on the history of Sri Lanka in political, economic and social terms. However, it is true that many of them have interconnected and deeply rooted with the lives of the people of Sri Lanka which cannot be changed or removed from them. The above Europeans, the Portuguese and the Dutch had the identity of Europeans between the two and the purposes of their visit to Sri Lanka were also the same, but their activities and cultural signs were different from each other except a few. The objective of the research is to study the similarities and the differences of cultural signs followed in Sri Lanka between the Portuguese and the Dutch. The sub objective of the research is to identify the policies that these two Europeans adopted individually and their favorable and adverse impacts. The information and data for this comparative and critically reviewed research which is carried out in the historical approach were obtained for primary and secondary source of data. While the reports and documents during the Portuguese and the Dutch period were treated as primary data, the essays articles and news items which were published on the topics in the books, magazines, newspapers that were published in the later period were treated as secondary data. The hypothesis of the research is that there are many more differences in their cultural signs and activities of these two parties than similarities and it seems that there is no evidence any research was done on the topic very minutely by any researcher so far.

Key words: Portuguese and Dutch rule, Cultural signs, Colonial office, , Cinnamon trade, Catholicism

அறிமுகம்

இனமொன்றினது தனது தனித்துவத்தினை அடையாளப்படுத்துகின்றதொரு கருவியாகவே பண்பாடு பார்க்கப்படுகின்றது. இத்தகைய பண்பாட்டினுள் குறித்த இனத்தினது அரசியல், பொருளாதார, கலாசார அம்சங்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில் இலங்கையினைத் தமது காலணித்துவ ஆட்சியின் கீழ் அடிமைப்படுத்தியிருந்த போர்த்துகேயரும் அவர்களைத் தொடர்ந் துவந்த ஒல்லாந்தரும் தத்தமது பண்பாட்டு அம்சங்களை இலங்கையில் தமது செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட கரையோரங்களில் செலுத்த முற்பட்டு அவற்றில் ஓரளவிற்கு வெற்றியும் அடைந்தனர். இவர்கள் இருவரும் ஐரோப்பியர்களாக இருந்தபோதும் இலங்கையில் அவர்கள் பின்பற்றியிருந்த பண்பாட்டம்சங்கள், அவர்களது கொள்கைகளுக்கிடையிலே ஒரு சிலவற்றில் ஒற்றுமையும் பலவற்றில் வேறுபாடுகளும் காணப்பட்டன. அவர்கள் தத்தமது நடவடிக்கைகளை இலகுவாக மேற்கொள்வதற்கு ஏற்றவகையில் இத்தகைய பண்பாட்டம்சங்களும் அவர்களது நடவடிக்கைகளும் அமைந்தமையினாலும்கூட இவற்றுக்கிடையிலே வேறுபாடுகள் காணப்படுவதற்கு காரணமாகிய தெனலாம்.

இத்தகைய அம்சங்கள் இவர்களுக்கிடையிலே அரசியல், பொருளாதார, மத அடிப்படையில் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்த இனத்தவர்களால் இலங்கையில் பின்பற்றப்பட்ட பண்பாட்டம்சங்களுக்கிடையிலே காணப்பட்ட ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதே ஆய்வினது பிரதான நோக்கமாக உள்ளது. அத்துடன் இவர்கள் இருவரும் தனித்தனியாகக் கடைப்பிடித்த கொள்கைகள், அவற்றின் சாதக பாதகவிளைவுகள் என்பனவற்றினை இனங்காண்பதும் ஆய்வின் துணைநோக்கங்களாக அமைகின்றன. வரலாற்று அணுகுமுறையினடிப்படையில் விவரண மற்றும் ஒப்பியலாய்வாக அமையப்பெற்ற இவ்வாய்விற்குத் தேவையான தகவல்களில் முதல்நிலைத் தரவுகளாக போர்த்துக்கேயர். ஒல்லாந்தர்கால அறிக்கைகள், ஆவணங்கள் என்பனவும் குறித்த இவ்விடயந் தொடர்பாக பிற்பட்ட காலங்களில் வெளிவந்த நூல்கள், சஞ்சிகைகள். பத்திரிகைகள் போன்றவற்றில் காணப்பட்ட ஆக்கங்கள் என்பன இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாகவும் உள்ளன. மேற்குறித்த இருவரதும் நடவடிக்கைகளில் ஒற்றுமையினைத் தவிர வேறுபாடுகளே அதிகளவில் காணப்படுகின்றன என்பதே ஆய்வினது பிரதான கருதுகோளாக உள்ளது. அத்துடன் குறித்த தலைப்பில் இதுவரை எவரும் நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தரது இலங்கை வருகை

கீழைத்தேய நாடுகளுக்குப் பயணங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கான தரைப்பாதை 15ஆம் நூற்றாண்டில் மத்திய பகுதியில் தடைப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பிய நாடுகள் சில கீழைத்தேய நாடுகளுக்கு கடல் மார்க்கமாகப் பயணங்களை மேற்கொண்டு தமக்குத் தேவையான வாசனைப் பொருட்களை பெறுகின்ற முயற்சியில் இறங்கின. அதற்கான பாதைகளைக் கண்டுபிடிக்கின்ற முயற்சியில் முதலில் போர்த்துக்கல்லும் ஸ்பெயினும் இறங்கின. குறிப்பாகப் போர்த்துக்கல்லில் காணப்பட்ட இயற்கைத் துறைமுகங்களும் மேற்குறித்த விடயத்திற்குச் சாதகமாக அமைந்தன. அந்நாட்டு மன்னர்களின் ஆதரவு, சிலுவைப் போரின் தாக்கம், வர்த்தக விருத்தி, மதப்பரப்புரை என்பனவும் மேற்சொன்னவற்றுக்கு போர்த்துக்கேயருக்குத் துணைக்காரணங்களாக அமைந்தன. போர்த்துக்கேயரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் தமது மதத்தினைப் பரப்பும் பொருட்டுப் போர் செய்பவர்களாகவும் வியாபாரிகளாகவுமே கீழைநாடுகளுக்குச் சென்றனர், புனிதப்போரினை மேற்கொள்ளவே சென்றனர். வர்த்தகத்திலே தனியுரிமையினைப் பெறுவது அவர்களது நோக்கங்களிலொன்றாக அமைந்தது. எனவேதான் வாசனைப் பொருட்கள் கிடைக்கின்ற இடங்களை அவர்கள் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வர முயன்றனர். (நாயவழி.1948) உண்மையில் இலங்கையில் உருவித் தமது செயற்பாடுகளை ஏற்கனவே போர்த்துக்கேயர் முன்னெடுத்திருந்தாலும் கூட (1505இன் பின்னராக) தர்பாலனின் மரணத்தின் பின்னராகவே (1597பின்னராக) சட்டப்படியாக அவர்கள் இலங்கைக்கு உரிமையினைக் கொண்டாடினர். யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துக்கேயர் தமது உரிமையினை 1619இன் பின்னராகவே நிலைநாட்டினரெனலாம். அவ்வகையில் இலங்கையின் ஏனைய கரையோரப் பகுதிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் யாழ்ப்பாணமானது மிகவும் குறுகிய காலப்பகுதியிலேதான் போர்த்துக்கேயரது நேரடியான கட்டுப்பாட்டிலிருந்தமை அவதானிக்கத்தக்கது.

ஏறத்தாள போர்த்துக்கேயரது கீழைத்தேய வருகைக்கான காரணங்களும் ஒல்லாந்தரது கீழைத்தேய வருகைக்கான காரணங்களும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன. புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினைச் சேர்ந்த ஒல்லாந்தர் எப்போதும் போர்த்துக்கேயரை மத அடிப்படையில் தமது எதிரியாகவே நோக்கினர். இவ்விடயமாகப் போர்த்துக்கேயரது குடியேற்றங்களைத் தாக்கும் பொருட்டு 1602இல் இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட டச்சுக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியானது பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்திருந்தது. (புசயளயசயவவயஅஇளு.1958) இந்நிலையில் 1658இல் யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட இலங்கையின் கரையோரங்களைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் 1796வரை அப்பகுதிகளில் நேரடியாகத் தமது உரிமையினை நிலைநாட்டியிருந்தனரெனலாம். எனவே போர்த்துக்கேயரைவிட இலங்கையின் கரையோரங்களை அதிக காலம் தமது நேரடியான செல்வாக்கினுள் வைத்திருந்தவர்கள் ஒல்லாந்தரே என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது. பொதுப்படப் பார்த்தால் இரு பகுதியினரும் தத்தமது காலங்களில் கடல் சார்ந்த பேரரசொன்றினை கீழைத்தேய நாடுகளில் வணிகத்தின் ஊடாக உருவாக்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நோக்கங்கள்

பொதுவாகவே ஐரோப்பியர்களான இருவரதும் இலங்கை வருகைக்கான நோக்கங்கள் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன. அவை முறையே மதப்பரப்புரை மற்றும் வர்த்தகம் என்பவையாகக் காணப்படுகின்றன.

இவர்களது பிரதான பொருட்களாக வர்த்தகத்தில் வாசனைப் பொருட்களே காணப்பட்டன. அதிலும் குறிப்பாக கறுவா பிரதான இடத்தில் காணப்பட்டது.(ளுடையஇமு.ஆ.நந.1995) அவ்வகையில் வர்த்தகப் பொருட்கள் பொறுத்து இவர்களிடையிலே ஒற்றுமைத் தன்மை காணப்பட்டாலும்கூட மத விடயம் பொறுத்து இவர்கள் வேறுபட்ட மதக்கொள்கையினை உடையவர்களாக விளங்கினர். இவ்விடயமாக இவர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பரம எதிரிகளாகவே பார்க்கப்பட்டனர். போர்த்துக்கேயர் கத்தோலிக்கத்தினைச் சார்ந்தவர்களாகவும் ஒல்லாந்தர் புரட்டஸ்தாந்தினைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். மேலும் இருவர்தும் இலங்கை வருகைக்கான நோக்கங்கள் ஒன்றாக இருப்பினும் அவற்றில் போர்த்துக்கேயர் மதத்திற்கும் ஒல்லாந்தர் வர்த்தகத்திற்கும் முதலிடம் வழங்கியிருந்தமை அவதானிக்கத்தக்கது.

தலைமையகம்

1498 இல் வஸ்கொடகாமாவினது கள்ளிக்கோட்டை வருகையினைத் தொடர்ந்து கீழைத்தேய நாடுகளில் போர்த்துக்கேயரது நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகின. பொதுவாக இந்துசமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் ஆயுதங்களையுடைய கப்பல்களது நடவடிக்கைகள் இவரது வருகையின் பின்பாகவே விரிவுபடுத்தப்பட்டதெனலாம். போர்த்துக்கேயரது ஆள்புலத்தினை கீழைத்தேசங்களில் விரிவுபடுத்துகின்ற நோக்குடன் இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட அல்புகேர்கே என்பவரினால், போர்த்துக்கேயருக்கு கீழைத்தேசங்களில் தலைமையகமொன்று அவசியமென்பதனை உணர்ந்து கொண்டதன் பின்னணியில் 1510இல் கோவாவினை அதற்கு ஏற்ற இடமாகத் தெரிவு செய்தான்.(யுடிநயளபொநஇவு.1965) தொடர்ந்து சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக போர்த்துக்கேயரது கடற் செல்வாக்கானது இந்துசமுத்திரத்தில் காணப்பட்டது. தொடர்ந்து இப்பகுதிகளில் போர்த்துக்கேயரது குடியேற்றங்களையும் ஸ்தாபித்தான். அவர்களது செல்வாக்கானது கீழைத்தேயங்களிலிருந்து அகலும்வரை கோவாவே போர்த்துக்கேயரது கீழைத்தேச நாடுகளுக்கான தலைமையகமாக விளங்கியிருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது.

போர்த்துக்கேயரைப் போன்றே ஒல்லாந்தரும் கீழைத்தேய நாடுகளுக்கான தலைமையக மொன்றினது அவசியத்தினை உணர்ந்து அதனை யாவா நாட்டிலுள்ள பட்டேவியாவில் அமைத்தனர். தலைமையகமாக அமைக்கப்பட்ட இப்பிரதேசத்திலிருந்தே இவர்களது வர்த்தக நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்தன. போர்த்துக்கேயரைப் போலன்றி ஒல்லாந்தரது வர்த்தக நடவடிக்கைகள் வர்த்தக்கம்பனி சார்பானதாக அமைந்திருந்தது. இவர்கள் தமது கம்பனியின் மூலமாக வாசனைப் பொருட்கள் உள்ள இடங்களை அடையாளங்கண்டு அவற்றினைத் தமது நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தமது கட்டட்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். (யுசயளயசயவயெஅஇளு.1958) எனவே போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் கீழைத்தேசங்களுக்குப் பொறுப்பாக தமது தலைமையிடங்களை வெவ்வேறான இடங்களில் அமைத்திருந்தமை நோக்கத்தக்கது.

நிர்வாகமுறை

போர்த்துக்கேயரதும் ஒல்லாந்தரதும் செல்வாக்கானது நேரடியாக இலங்கையின் கரையோரப்பகுதிகளில் காணப்பட்டதனால் அப்பகுதிகளிலேதான் தமது நிர்வாகத்தினை மேற்கொள்ள முடிந்தது. அதுவும்கூட வன்னி போன்ற சில பகுதிகளில் சுதேச ஆட்சியாளரிடம் அப்பகுதிகளின் நிர்வாகத்தினை ஒப்படைப்பதன் மூலம் அவர்களைத் தமக்கு கப்பம் செலுத்துபவர்களாக மாற்றியிருந்தனர். இவர்களால் கரையோரப் பகுதிகளில் ஏற்கனவே காணப்பட்டுவந்த நிர்வாக விடயங்கள் சில மாற்றியமைக்கப்பட்டும் சில திருத்தி அமைக்கவும்பட்டன. சில இல்லாமலும் செய்யப்பட்டன. நிர்வாகத்தில் புதிய விடயங்களும் புகுத்தப்பட்டன. இரு பகுதியினருமே தமது வர்த்தக, மத நடவடிக்கைகள் திருப்பதிகரமான முறையில் நடைபெறுவதற்கு ஏற்றவாறான நிர்வாகமுறையொன்றினை இலங்கையின் கரையோரங்களில் உருவாக்குவதிலேயே அக்கறையாக இருந்தனர்.

போர்த்துக்கேயரைப் பொறுத்தவரை அவர்களது நிர்வாக நடவடிக்கைகள் யாவற்றுக்கும் இலங்கையின் போர்த்துக்கல் மன்னனே பொறுப்பாக இருந்தான். ஒல்லாந்தரைப் பொறுத்தவரை அவர்களது நிர்வாக நடவடிக்கைகள் யாவும் டச்சுக் கிழக்கிந்திய வியாபார அமைப்பின் மூலமாகவே நடைபெற்றது. இதனால் இலங்கையில் இவர்கள் இருவரதும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் வேறுபாடுகள் பல காணப்பட்டன. போர்த்துக்கல் மன்னரது பிரதிநிதி கோவாவிலிருந்துகொண்டு கீழைத்தேசங்களது நிர்வாகத்தினைக் கவனித்தார். இலங்கையிலிருந்த போர்த்துக்கேய அதிகாரி கோவாவிலிருந்த அதிகாரிக்குக் கட்டுப்பட்டவராகவே விளங்கினார். ஒல்லாந்துக் கம்பனியினது இயக்குனர் ஒல்லாந்திலிருந்து இவற்றினைக் கவனித்தார். மேலும் பட்டேவியாவிலிருந்த அதிகாரி (மகாதேசாதிபதி) இவற்றினை மேற்பார்வை செய்தார். இவருக்கு ஆலோசனை

கூறுவதற்கு ஒரு அமைப்பும் இருந்தது. (புரயெளபெயஅஇஆ.2005) அவ்வகையில் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் பொறுத்து ஒல்லாந்தரது நிர்வாகமானது சிறப்பானதாகவும் போர்த்துக்கேயரது நிர்வாக நடவடிக்கைகளுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது ஒப்பிட்டளவில் நிர்வாகச்சீர்கேடுகள் குறைவானதுமாக காணப்பட்டது.

கப்ரன் ஜெனரல் என்பவர் இலங்கையின் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். இவர் சிவில் நிர்வாகக் கடமைகளுடன் இராணுவக் கடமைகளையும் ஆற்றினார். இவருக்கு ஆலாசனை வழங்க கத்தோலிக்க குருமார், குடியியல் சார்பான இராணுவ அதிகாரிகள் ஆகியோர் உள்ளடங்கிய குழுவொன்றும் காணப்பட்டது. அவ்வகையில் இவர்களது நிர்வாக விடயங்களில் கத்தோலிக்க குருமாரது தலையீடுகள் காணப்பட்டன என்பது அவதானிக்கத்தக்கது. அதேவேளை ஒல்லாந்தரது நிர்வாகமானது தேசாதிபதியின் பொறுப்பில் இருந்தது. இவருக்கு ஆலாசனை வழங்குவதற்கு கழகமொன்றும் காணப்பட்டது. இதில் மதகுருமார்கள் இடம்பெறவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவும்கூட இவர்களது நிர்வகமுறைகளில் காணப்பட்ட முக்கியமான வேறுபாடுகளாகக் கருதலாம். (சிவசாமி,வி.2014)

நிர்வாகப் பிரிவுகளும்கூட வேறுபட்டிருந்தன. கோட்டை இராச்சியமானது மாத்தறை, நான்கு கோறளை, ஏழு கோறளை, சப்ரகமுவா எனப்பட்ட நான்கு கோறளைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. இவை யாவும் திசாவா என்ற அதிகாரியினால் நிர்வகிக்கப்பட்டன. கப்ரன் மேஜர் என்ற அதிகாரியினால் யாழ்ப்பாணம் நிர்வகிக்கப்பட்டது. திசாவணிகள் கோறளைகளாகவும் கோறளைகள் பற்றுக்களாகவும் பற்றுக்கள் கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. போர்த்துக்கேயரது காலத்தில் காணப்பட்ட பற்றுக்கள், கிராமங்கள் போன்ற சிறிய நிர்வாகப் பிரிவுகள் ஒல்லாந்தரது காலத்திலும் தொடர்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒல்லாந்தரது காலத்தில் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகள் யாவும் காலிக்கொமாண்டரி, கொழும்புக்கொமாண்டரி, யாழ்ப்பாணக்கொமாண்டரி என மூன்று கொமாண்டரிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. திருகோணமலை, மட்டக்களப்பினை அண்மித்த பகுதிகள் தளபதிகள் சிலரது கட்டுப்பாட்டில் காணப்பட்டன. கொழும்புக்கொமாண்டரி மட்டுமே தேசாதிபதியின் நேரடியான கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. இவர்களுக்கான ஆலாசனையினை இதற்கென உருவாக்கப்பட்ட கழகங்கள் வழங்கின. (நசநசயஇருஇடி.1948)

பொதுப்பட இவர்கள் இருவருமே தமது நாட்டவர்களுக்கே உயர் பதவிகளை வழங்கினர். கீழ்மட்டப் பதவிகளே இலங்கையருக்ககுகக் கிடைத்தன. அதிலும்கூடத் தமது மதங்களைத் தழுவினோருக்கம் விசுவாசிகளாக இரப்பவர்களுக்குமே இத்தகைய பதவிகள் கிடைத்தன. போர்த்துக்கேயரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் சம்பளமாக பணத்தனை வழங்காமல் பதிலுக்கு நிலங்களை வழங்கினர். ஆனால் ஒல்லாந்தர் ஊழியர்களுக்குப் பணமாகவே வேதனத்தினை வழங்கினர். அதேநேரத்தில் சில அதிகாரிகளுக்கு அவர்களது விருப்பத்திற்கு அமைவாக நிலங்களையும் வழங்கியுள்ளனர்.

மதங்கள்

போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் கத்தோலிக்க மற்றும் புரட்டஸ்தாந்து மதங்களைச் சேர்ந்தவர் களாகக் காணப்பட்டனர். போர்த்துக்கேயரிடம் ஒல்லாந்தருடன் ஒப்பிடுகின்றபோது மதமென்பது பிரதான இடத்தினை வகித்திருந்தது. 1498இல் வஸ்கொடகாமா கள்ளிக்கோட்டையில் இறங்கிய சமயத்தில் “கிறிஸ்தவர்களையும் வாசனைப் பொருட்களையும் தேடிவந்ததாகத்” தெரிவித்த கருத்தலிருந்து உலகியல் சார்பான வெற்றியுடன் சமய வெற்றியும் அவர்களது நோக்கமாக இருந்ததனை உணர முடிகின்றது. இருப்பினும் இவர்கள் இருவருமே தத்தமது மதங்களே மேலானவை எனவும் எனையவை போலியானவை, மூடநம்பிக்கைகள் கொண்டவை, தவறான வழியினைக் காட்டுவன என்ற கருத்துக்களையும் உடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். போர்த்துக்கேயர் சமயத்தினைப் பரப்புவதற்கு கல்வியினையும் சமூக சேவையினையும் ஊடகங்களாகப் பயன்படுத்தினர். அத்துடன் பிரான்சிஸ்கன்சபை, டொமினிக்கன்சபை, ஓகஸ்டினியன்சபை போன்ற சில அமைப்புக்களும் கத்தோலிக்க சமயத்தினைப் பரப்புகின்ற நடவடிக்கைகளில் போர்த்துக்கேயரது காலத்தில் இலங்கையில் இறங்கின. (டிடிஓநசஇஊஇசு.1961) இதனால் கோட்டை இராச்சியத்திலும் யாழ்ப்பாண அரசிலும் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்திருந்த பௌத்த, இந்து மதங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. இவர்களது சமய நிறுவனங்கள் போர்த்துக்கேயரால் சூறையாடப்பட்டு நிர்மூலமாக்கப்பட்டன. இங்கு பெறப்பட்ட பொருட்களைக் கொண்டு தமது சமய நிறுவனங்களையும் கோட்டைகளையும் போர்த்துக்கேயர் உருவாக்கினர்.

ஒல்லாந்தர் கத்தோலிக்கரான ஸ்பானியரது ஆதிக்கத்தின் கீழ் துன்பம் அனுபவித்தவர்கள். இவர்கள் மத அடிப்படையில் புரட்டஸ்தாந்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கோணத்திலும் ஸ்பெயின் நாட்டவர்களினால்

துன்புறுத்தப்பட்டவர்கள். அவ்வகையில் ஒல்லாந்தரைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு பௌத்த, இந்து மதங்கள் சவாலாக அமையவில்லை. கத்தோலிக்கத்தினை அழிப்பதிலேயே அவர்களது கவனம் தீவிரமாக இருந்தது. மேலும் ஏற்கனவே போர்த்துக்கேயரால் சுதேச சமய நிறுவனங்கள் அழிக்கப்பட்டிருந்தமையினால் அவை பற்றி ஒல்லாந்தர் கவலை கொள்ளவில்லை. எனவே ஐரோப்பாவில் உருவான ஆதிக்க மற்றும் சமயக்காரணங்களின் செல்வாக்கு இலங்கையிலும் உருவானதெனலாம். போர்த்துக்கேயருக்கு எதிரான போரானது கத்தோலிக்கருக்கு எதிரான போராகவே இலங்கையில் பார்க்கப்பட்டது. அவர்களைத் தமது சமயத்திற்கு மாற்றுகின்ற முயற்சியில் ஒல்லாந்தர் தீவிரமாக இறங்கினர். தமது பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்களைத் தமது திருச்சபைகளுக்கு வருமாறு வற்புறுத்தினர். இருப்பினும் இது நடைமுறையில் சிக்கல்கள் பலவற்றினை ஏற்படுத்தியதால் அவர்களுக்கு வெற்றியினைத் தரவில்லை. இருப்பினும் கத்தோலிக்கரை சமய ரீதியில் மட்டுமன்றி அரசியல் ரீதியிலும் ஒல்லாந்தர் எதிரியாகப் பார்த்தனர்.(சிவசாமி,வி.2014) அவர்களைப் போர்த்துக்கேயரது ஆதரவாளரெனச் சந்தேகித்தனர். ஒல்லாந்தரது ஆட்சிக்காலத்தின் இறுதியிலே ஓரளவிற்கு சமய சகிப்புத்தன்மை கடைப்பிடிக்கப்பட்டதனால் பௌத்த இந்து மதங்கள் மீளவும் எழுச்சியடைவதற்கான சூழல் உருவானது. இது ஆங்கிலேயரது காலத்திலும் தொடர்ந்தது.(அருந்தவராஜா,க.2014)

இவர்கள் இருவருமே தத்தமது மதங்களுக்கு இலங்கையரை மாற்றுவதன் மூலமாக அவர்களைத் தமக்கு விசுவாசிகளாக மாற்றுவதற்கான முயற்சியிலிறங்கினர். போர்த்துக்கேயரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் மதகுருமாராகவும் அதேநேரத்தில் போர் வீரராகவும் விளங்கினர். கீழைத்தேசங்களில் போர்த்துக்கேயரது மதப்பிரசாரமானது போர்த்துக்கல் மன்னராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இதற்கான உரிமையினைப் பாப்பாண்டவர் கொடுத்திருந்தார். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல் ஒல்லாந்தரிடம் சமயப்பிரசாரத்தினை விடவும் வர்த்தக நோக்கமே மேலோங்கியிருந்தது. இவ்விடயமாக ஒல்லாந்த மதகுருமார் இலங்கை வந்தபோதும் அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்திருந்த அதேநேரத்தில் போர்த்துக்கேயக் குருமாருக்கு வழங்கப்பட்டது போன்ற விசேட சலுகைகள் எவற்றினையும் பெற்றிருக்கவில்லை. கம்பனியும் வர்த்தகத்தினையே பிரதான இலக்காகக் கொண்டிருந்தது. கம்பனியினைப் பொறுத்தவரை அது வர்த்தகத்தினை விருத்தி செய்வதற்கான சாதகமான அரசியல் சூழலை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியிலேயே இறங்கியது. (புரையெளபெயஅஇஆ.2005)

இவர்கள் இருவரும் தாம் சென்ற பகுதிகளில் உள்ள ஆட்சியாளரைத் தமது பக்கம் ஈர்ப்பதில் வெற்றி கண்டனர். பாடசாலைகளை நிறுவி சமயத்தினைப் போதித்தனர். வைத்தியசாலைகளை உருவாக்கினர். பிரசுரங்களை வெளியிட்டனர். இரு பகுதியினரும் சுதேச மொழிகளைக் கற்று அதன் ஊடாகவே பிரசார நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தனர். இருப்பினும் இரு சாரரிலும் இவ்விடயமாகப் போர்த்துக்கேயரே வெற்றி பெற்றனர். நூல்களை அச்சிட்டனர். ஏனைய சமயங்களை இவர்கள் இருவருமே ஆதரிக்கவில்லை. இருவரதும் மதக்கொள்கையிலும் சமயந் தொடர்பாகப் பலாத்காரம் பிரயோகப்படுத்தப்பட்டமைக்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. (குநசயெனெழுஇஊஇஏஇஊ.1948) மதப்பிரசார நடவடிக்கையில் போர்த்துக்கேயரது வெற்றிக்குப் பிரதான காரணம் அவர்களது வருகையானது காலத்தால் முந்தியது என்பதுடன் கத்தோலிக்க வழிபாட்டு முறையில் பல அம்சங்கள் சுதேச வழிபாட்ட முறைகளுடன் ஒத்திருந்தமை மற்றொரு காரணமுமாகும். போர்த்துக்கேயரிடம் ஒல்லாந்தரிலும் பார்க்க அதிகமாக சமய ஊழியர்கள் இருந்தனர். ஆர்வமும் அவர்களிடம் அதிகமாக இருந்தது.

சமூகம்

போர்த்துக்கேயரதும் ஒல்லாந்தரதும் வருகையினால் சமூக அளவில் இலங்கையில் மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. சாதி முறைகள் முற்றாக அழிக்கப்படவில்லை என்றாலும் அவை கண்டிக்கப்பட்டன. இவர்கள் சாதி முறையினைத் தமக்கேற்ற வகையில் பயன்படுத்திக்கொண்டனரென்பதே உண்மை. எனவே ஒழுங்கான சாதி ஒழிப்புமுறையினை இவர்கள் இருவருமே கடைப்பிடிக்கவில்லை. தமது மதத்தினைத் தழுவிவியாருக்குச் சலுகைகள், பதவிகள், விரிக்குறைப்பு நடவடிக்கைகளை வழங்கினர். இதனால் இருவரதும் காலங்களில் சாதிமுறைகள் தொடர்ந்து காணப்பட்டன. போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் தத்தமது காலங்களில் தமது மதங்களளைச் சார்ந்தோருக்கு உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் வழங்கினர். போர்த்துக்கேயரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் ஒல்லாந்தரிலும் பார்க்க சமூகத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் பார்க்கப்பட்டவர்கள்மீது அதிகளவான கவனத்தினைச் செலுத்தினர். ஒல்லாந்தரோ மாறாக சமூதாயத்தில் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டவர்களைத் தமது பக்கம் கவர்வதன் ஊடாகத் தமது ஆட்சிக்கு பலம் சேர்ப்பதற்கு முயன்றனர்.(சிவசாமி,வி.2014)

பொருளாதாரம்

போர்த்துக்கேயரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் இலங்கையில் போர்களைச் செய்வதிலேதான் அதிகளவான காலத்தினை இழந்தமையினால் அவர்களினால் திட்டமிட்டதொரு பொருளாதாரக் கொள்கையினைக் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. அவர்களது நாட்டில் சமகாலத்தில் காணப்பட்ட சூழ்நிலையும்கூட அதற்கு அவர்களுக்கு இடமளிக்கவில்லை. ஒல்லாந்தரைப் பொறுத்தவரை அவர்களது பிரதான நோக்கமே பொருளாதாரம் என்பதனால் இது தொடர்பாக அதிகளவில் தமது கவனத்தினைச் செலுத்தியிருந்தனர். அவர்கள் இதன் பொருட்டுப் போரினைத் தவிர்த்து சமாதானத்தினை நாடியிருந்தனர். வி.சிவசாமி இவ்விடயமாகத் தனது கருத்தினைத் தெரிவித்தபோது, றைக்கிளைவ் வான் கோவன்ஸ், ஜோன் கிடியன் லோட்டன், சிறொய்டர் போன்ற ஒல்லாந்த கவர்ணர்களது நினைவேடுகள் இவ்விடயமாகச் சில தகவல்களைத் தருவதாகப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்

“மூலவளங்களை உள்நாட்டிலே வைத்துக்கொண்டு அதனது உற்பத்தியினை அதிகரிக்க வேண்டும். (வெளியே போகாது) இந்நாட்டக்கள்ளேயே பணம் நிலவக்கூடிய வகையில்தான் விளைபொருள் உற்பத்தியினைப் பெருக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதனால் இந்நாட்டுக்குத் தேவையான பொருட்களுக்காகப் பிற நாடுகளிலே தங்கியிருக்கத் தேவையில்லை. ஆகவே மேற்குறிப்பிடப்பட்டதற்கான வழிவகைகள் உள்ளன. ஆனால் அவற்றினை நன்கு பின்பற்ற வேண்டும். இதற்குச் சமாதானம் நிலவவேண்டும். விவசாயத்தினை நன்கு ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் மக்களின் பணத்திலே பெரும் பங்கு வெளிநாட்டரிசி வாங்குவதற்குச் செல்கின்றது.” (சிவசாமி, வி.2014)

பொதுப்படப் போர்த்துக்கேயரும் சரி ஒல்லாந்தரும் சரி இலங்கையில் கறுவாவிலேதான் அதிகளவில் நாட்டங்கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவற்றில் இவர்கள் தனியுரிமை கொண்டாடினர். கறுவா தொடர்பான சட்டங்களும் இவர்களது காலத்தில் இயற்றப்பட்டிருந்தன. போர்த்துக்கேயரது அரசிற்குக் கிடைத்த வருவாயில் பெரும் பங்கு கறுவாவின் மூலமாகக் கிடைத்தாலும்கூட அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக நன்மையடையவில்லை. இதனால் பொதுமக்களுக்கும் நன்மை கிட்டவில்லைஎனலாம். ஒல்லாந்தரது காலத்தில் கறுவாவின் மூலமாக அதிகளவான வருவாயினைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 18ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னதாகப் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையாக அவர்கள் கறுவாவினை மேற்கொண்டனர். பொதுவாகத் தரமான கறுவாவினை இவர்கள் இருவருமே ஐரோப்பாவிற்கே அனுப்பினர். தரமற்றவை இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டன. மிளகினைப் போர்த்துக்கேயர் பயிரிட்டாலும்கூட ஒல்லாந்தரது காலத்திலேதான் அதுவும் ஏலக்காயும் முக்கியமான பயிர்களாகப் பயிரிடப்பட்டன. மேலும் பாக்கு உற்பத்தி மற்றும் வர்த்தகம் என்பன போர்த்துக்கேயரது காலத்திலும் ஒல்லாந்தரது காலத்திலும் முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்றிருந்தன. இவர்கள் கறுவாவில் ஏகபோகஉரிமையினைப் பெற்றது போலவே பாக்கு உற்பத்தி, வர்த்தகத்திலும் பெற்றிருந்தனர். இவை தென்னிந்தியாவிற்கே அதிகளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுப் பதிலுக்கு அங்கிருந்து அரிசி, புவை போன்றன இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.(சிவசாமி,வி.2014) பருத்தி, புகையிலை உற்பத்தி, சாயவேர் உற்பத்தி என்பனவற்றிலும் இவர்களது கவனம் சென்றது. குறிப்பாக பருத்தியினைப் பொறுத்தவரை போர்த்துக்கேயரைவிட ஒல்லாந்தரே அதிகளவான கவனத்தினைச் செலுத்தியமையினை அறிய முடிகின்றது. கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கையினையும் முதன் முதலில் சிறிய அளவில் ஒல்லாந்தரே இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தனரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யானை வர்த்தகம், இரத்தினக்கற்கள் வர்த்தகம் என்பனவும் இவர்களது காலத்தில் நடைபெற்றன. ஒல்லாந்தரது காலத்திலேதான் இந்தியாவிற்கு அதிகளவான யானைகள் அனுப்பப்பட்டதற்கான குறிப்புக்கள் உள்ளன. இவர்களது காலத்திலே மதுரை, தஞ்சாவூர் போன்ற தமிழகத்தின் சில பகுதிகளுடன் வர்த்தகம் நடைபெற்றுள்ளன. இத்தகைய வியாபாரத்தில் அக்கறை காட்டியவர்களாகச் செட்டிகள், முஸ்லிம்கள் போன்றவர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். (அருந்த வராஜா,க.2014)

வருமான ஈட்டம்

போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் பல்வேறு வழிகளில் இலங்கையிலிருந்து வருமானத்தினைப் பெற்றனர். குறிப்பாகத் துறைமுகங்களில் இறக்குமதி, ஏற்றுமதித் தீர்வைகள் அறவிடப்பட்டன. நகரங்களுக்குச் செல்லுகின்ற பாதைகளில் ஆயம் அறவிடப்பட்டது. தென்வரி, தூப்பட்டி வரி, மீன்பிடி வரிகள், மரணவரி, தலைவரி என்பனவும் அறவிடப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து தமது மதம் சார்ந்தவருக்கு விலக்களிக்கப்பட்டிருந்தது. ஏரிகள் ஏலத்திலும்

ஒல்லாந்தரது காலத்தில் விடப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இராஜகாரியமுறை பின்பற்றப்பட்டிருந்தது. (முயடியியவானீட்டையகைஇ.1970) பொதுப்பட இருசாரரினதும் பொருளாதாரத்தின் முக்கியமான எதிரிகளாக விளங்கியவர்கள் முஸ்லிம்களே. அதனால் முஸ்லிம்கள் இவர்களால் விரட்டப்பட்டனர். போர்த்துக்கேயரது ஆட்சிக்காலத்திலேதான் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் முதன் முதலாகக் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. நாட்டின் முக்கியமான வருவாய் கறுவாவிலிருந்து கிடைத்தது. மேலும் முதன் முதலாக கடல் சார்பாக வியாபாரத் தனியரிமையினை அரசு பெற்றது. ஒல்லாந்தரும் இவர்களது கொள்கையினைத் தொடர்ந்து பின்பற்றினாலும்கூட அவர்கள் திட்டவட்டமானதொரு பொருளாதாரக்கொள்கையினை இலங்கையில் கடைப்பிடித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.(சிவசாமி,சி.2014)

மொழிகள்

மொழிகளைப் பொறுத்தவரை இவர்கள் இருவரதும் காலங்களில் அவரவர் மொழிகளே அரசாங்க மொழிகளாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தன. அதாவது போர்த்துக்கேய மொழியும் ஒல்லாந்த மொழியும் உத்தியோகபூர்வமான மொழிகளாக அவரவர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதேநேரத்தில் சுதேச மொழிகள் முற்றாக அழியவில்லை. அதுவும்கூட பாடசாலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட வந்துள்ளது. போர்த்துக்கேயரது காலத்தில் ஒல்லாந்தரது காலத்தினைப் போலல்லாது அவர்களது மொழிதான் அதிகளவில் பயன்பாட்டிலிருந்தது. ஒல்லாந்தரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் காலத்தால் பிற்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டதனால் அவர்கள் சுதேச மொழிகளையும் போர்த்துக்கேய மொழிகளையும் ஆதரிப்பவர்களாகவே காணப்பட்டனர். உண்மையில் இவர்கள் இருவருமே சுதேச மொழிகளைத் தமது மதத்தினைப் பரப்புகின்ற நோக்குடன் பயில்வதனை மறைமுகமாக விரும்பியிருந்தமை நோக்கத்தக்கது.

இவர்கள் நமது நாட்டினை விட்டு விலகிப் பல நாட்கள் சென்றாலும்கூட அவர்களது மொழிச் சொற்கள் நமது நாட்டு மொழிகளில் கலந்துள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. இத்தகைய சொற்கள் மனிதர்களுக்கு சூட்டுகின்ற பெயர்களிலும் உணவுப்போடுகள், ஆடைகள், பதவிப் பெயர்கள், இடப்பெயர்கள், உற்பத்திப் பொருட்கள் உபகரணங்கள் என்ற பல வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. அவர்களது மதம் சார்பான நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இத்தகைய நூல்கள், போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த மொழிகளில் மட்டுமன்றி சுதேச மொழிகளான சிங்களத்திலும் தமிழ் மொழியிலும்கூட வெளிவந்தன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தரது காலத்திலேதான் இலக்கியத்துறையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட காலமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. அந்தளவிற்கு சுதேச மொழிகளில் இலக்கியங்கள் பல எழுச்சி கண்டன.

கல்வி நடவடிக்கைகள்

இவர்களது காலங்களில் கல்வியும்கூட அவர்களது தேவை கருதி பயன்படுத்தப்பட்டது. கல்வியானது சமயத்தினைப் பரப்புவதற்கான பிரதான கருவிகளிலொன்றாக அக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவ்வகையில் இவர்கள் அமைத்த பாடசாலைகள் எல்லாம் பொதுவாகவே தேவாலயங்களை அண்டியதாகவே அமைந்தன. பாடசாலைகளில் சுதேச மொழிகளுடன் அவர்களது மொழிகளும் சேர்த்து போதிக்கப்பட்டன. உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் கிரேக்க, இலத்தீன் மொழிகளும் போதிக்கப்பட்டன. இவர்கள் கல்வியினை மட்டுமன்றி நாடகங்களையும்கூட சமயப்பிரச்சாரத்திற்கானதொரு கருவியாகப் பயன்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. (ளுடையஇமு.ஆ.ஊந. 1995)

போர்த்துக்கேயரும் சரி ஒல்லாந்தரும் சரி இலங்கையில் தமது குடியேற்றங்களை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கியிருந்தனர். இதன் பொருட்டு அவர்கள் சுதேசியப் பெண்களை மணந்தனர். இருப்பினும் இவர்கள் இருவரதும் முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லையென்றே கூறவேண்டும். உண்மையில் இவர்களது இலங்கை வருகையின் பின்னணியிலேதான் பறங்கியர் எனப்படுகின்ற இனத்தவர்கள் இலங்கையில் நிலைகொண்டுள்ளனரெனலாம்.

கலைகள்

இலங்கையில் கலைகள் பலவும் வளர்ந்தன. அவற்றில் ஆலயங்கள் பிரதான இடத்தினைப் பெறுகின்றன. போர்த்துக்கேயரும் சரி பின்வந்த ஒல்லாந்தரும் சரி தமது மதம் சார்ந்த ஆலயங்களை அமைப்பதற்கு ஏற்கனவே இங்கிருந்த பௌத்த, இந்து ஆலயங்களை அழித்து அவற்றினைது பொருட்களையே பயன்படுத்தினர். ஒல்லாந்தரைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு மத அடிப்படையில் போர்த்துக்கேயரே பிரதான எதிரிகளாகக் காணப்பட்டதனால் அவர்களது ஆலயங்களை அழித்தனர் அல்லது தமக்கேற்றபடி அவற்றில் மாற்றங்களை

ஏற்படுத்தினர். அதேநேரத்தில் புதிதாகவும் ஆலயங்களையும் கோட்டைகளையும் கட்டியுமுள்ளனர். இவர்களது கட்டக்கலையின் ஊடாக மேலைத்தேயக் கட்டிக்கலையின் செல்வாக்கானது இலங்கையில் ஏற்படலாயிற்று. ஆலயங்கள் மட்டுமன்றி இவர்களது கட்டக்கலையின் செல்வாக்கினை அவர்கள் அமைத்த கோட்டைகள், வீடுகள் போன்றவற்றில் காணமுடிகின்றது.

நிறைவுரை

பொதுவாகவே இலங்கை வரலாற்றில் ஐரோப்பியரது வருகையானது திருப்புமுனையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இத்தகைய திருப்புமுனையான காலத்தினைத் தமக்குள் கூறுபோட்டவர்களாக நாம் போர்த்துக்கேயரையும் அவர்களைத் தொடர்ந்துவந்த ஒல்லாந்தரையும் குறிப்பிட முடியும். இவர்கள் தத்தமது காலங்களில் வகுத்திருந்த கொள்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் என்பவை அவர்களது பண்பாட்டின் அடையாளங்களாகப் பார்க்கப்பட்டன. இத்தகைய பண்பாட்டு அடையாளங்களில் மேற்குறித்த இருசாராரிடையேயும் சில அம்சங்களில் ஒற்றுமைத் தன்மைகளையும் பல விடயங்களில் வேறுபட்ட தன்மைகளையும் இருப்பதனை அடையாளப்படுத்த முடிந்தது. அவை அரசியல், பொருளாதார சமுதாய கலாசார அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. அவ்வகையில் அவர்கள் தத்தமது நாடுகளின் நலன்களின் பொருட்டே இலங்கையில் அதற்கேற்றவாறானதொரு நிலைப்பாட்டினை வகுத்திருந்தனரென்பதே உண்மை. அவர்கள் நாட்டினை விட்டு அகன்ற பின்னரும் கூட அவற்றில் பல அடையாளங்கள் இன்றும் நம்மிடையிலே காணப்படுகின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்

ஆங்கில நூல்கள்

- Abeyasinghe, Tikiri. (1965), Portuguese Rule in Ceylon, Lake House Investments, Colombo.
- Arasaratnam, S. (1958), The Dutch Power in Ceylon, 1658-1687, Dajmbatan.
- Boxer, C. R. (1961 July 1961 April), 'A Note on Portuguese method in East in the 16th – 18th Centuries', The Ceylon Historical Journal.
- Fernando, C. V. N. (1948), Christianity in Ceylon in the Portuguese and Dutch Periods, University of Ceylon Review. Vol VI.
- Gunasingam, M. (2005), Primary Sources for History of the Sri Lankan Tamils, M. V. Publications, Sydney.
- Heaton, H. (1948), Economic History of Europe, New York, Vol. 241.
- Kanapathipillai, V. (1970), Dutch Agrarian Policy in the Maritime Ceylon, University of Ceylon, Peradeniya.
- Perera, S. G. (1948), History of Ceylon, Lake House, Colombo.
- Silva, K. M. De. (1995), A History of Sri Lanka, Oxford University Press, New Delhi.

தமிழ் நூல்கள்

- அருந்தவராஜா, க. (2014), “ஒல்லாந்தர்கால யாழ்ப்பாண நிர்வாகம்” இலங்கை வரலாறு (கி.பி. 1505-1796 - கட்டுரைகளின் தொகுப்பு, தொ.ஆ.க. அருந்தவராஜா, அஞ்சு பதிப்பகம், நல்லூர்.
- சிவசாமி, வி. (2014), “இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர்கால நிர்வாகமுறை” இலங்கை வரலாறு (கி.பி. 1505-1796 - கட்டுரைகளின் தொகுப்பு, தொ.ஆ.க. அருந்தவராஜா, அஞ்சு பதிப்பகம், நல்லூர்.
- சிவசாமி, வி. (2014), “போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் ஈழத்தில் பின்பற்றிய பொருளாதாரக்கொள்கை” இலங்கை வரலாறு (கி.பி. 1505-1796 - கட்டுரைகளின் தொகுப்பு, தொ.ஆ.க. அருந்தவராஜா, அஞ்சு பதிப்பகம், நல்லூர்.